

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 57.

Vydána dne 13. července 1926.

Obsah: (122.—125.) 122. Zákon o úpravě platů duchovenstva církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných. — **123.** Vyhláška o rozšíření působnosti smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o právní pomoci ve věcech občanských na území Severního Irska. — **124.** Zákon, kterým se účinnost zákona ze dne 4. července 1923, č. 151 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 2. července 1924, č. 163 Sb. z. a n., o poplatkových a dalších daňových úlevách při splnutí (fusi) nebo při přeměně právního útvaru podniků veřejně účtujících a společností s ručením omezeným, dále při přeměně pravovárečných měšťanstev ve společnosti akciové prodlužuje a doplňuje ustanoveními o společnostech komanditních a okresních hospodářských záložnách. — **125.** Zákon o úpravě některých lhůt při smlouvách nájemních.

122.

Zákon ze dne 25. června 1926

o úpravě platů duchovenstva církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Nejnižší příjem (kongrua) duchovenstva kongruálních církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných, činného při správě farních úřadů, jakož i jiné veřejné duchovní správě na místech systemisovaných se souhlasem státní správy kultové, stanoví se roční částkou Kč 9000.—, která se zvyšuje po každých třech rocích započitatelné služební doby vždy o 972.— Kč, nejvýše však celkem desetkrát.

(2) Duchovní mají nárok na výchovné, které činí při jednom nezaopatřeném dítěti 1224.— Kč, při více nezaopatřených dětech 1800.— Kč ročně. Pro nárok na výchovné, jeho trvání a zánik, platí příslušná ustanovení platná pro státní zaměstnance.

(3) Do těchto nových platů převádějí se duchovní podle doby služební ztrávené před účinností tohoto zákona ve veřejné duchovní správě.

(4) Nárok na kongruu přísluší však duchovním jen, jsou-li československými státními občany, a přiznává se jim:

a) v plném obnosu (odst. 1. a 2.), mohou-li prokázati, že vykonali s úspěchem zkoušku maturitní na tuzemském gymnasiu státním nebo s právem veřejnosti,

b) dvěma třetinami celkového obnosu, jestliže absolvovali s úspěchem aspoň šest tříd tuzemského gymnasia státního nebo s právem veřejnosti,

c) jednou třetinou celkového obnosu, jestliže absolvovali s úspěchem aspoň čtyři třídy tuzemského gymnasia státního nebo s právem veřejnosti.

(5) Doplněk nejnižšího příjmu (kongrua) snižuje se o jiný stálý příjem, jehož duchovní požívá z veřejných prostředků. Toto ustanovení nevztahuje se na odměny a cestné za vyučování náboženství a na platy členů Národního shromáždění.

(6) Duchovní, kteří podle předpisů dosud platných požívali vzhledem ke svému vzdělání (§ 5 zákon. čl. XIV. z r. 1898) kongruu jenom sniženou, obdrží kongruu podle odst. 4., lit. c), leč že by vyhovovali předpisu odst. 4., lit. b), v kterémžto případě přísluší jim kongrua podle tohoto ustanovení.

(7) Duchovní, kteří dosud požívali kongruu nesníženou, obdrží kongruu ve výměře stanovené odst. 4., lit. a).

§ 2.

Duchovní (§ 1) a jejich pozůstalí mají nárok na odpočivné a zaopatřovací platy podle obdoby příslušných předpisů o odpočivných a zaopatřovacích platech státních pragmatických úředníků s následujícími úchyly,

při čemž pensijní základnu tvoří dosažená kongrua, zmenšená o 20% a zaokrouhlená na nejbližší vyšší číslíci, dělitelnou dvanácti:

a) Průkazu o nezpůsobilosti k dalšímu zastávání funkce je třeba i po 35leté službě a dokonaném 60. roce věku.

b) Pensijní příspěvek platiti jest i po 35ti letech aktivní služby, a to z celé pensijní základny, byť i duchovní dostával jenom doplněk kongruy, nebo vůbec ani doplněk nedostával.

c) Odpočivné a zaopatřovací platy snižují se na $\frac{2}{3}$, resp. na $\frac{1}{3}$ za týchž podmínek, jako kongrua duchovenstva aktivního (§ 1).

§ 3.

(1) Na kongruální mez (§ 1) doplňuje se ryzí příjem duchovního spojený bezprostředně s příslušným duchovním místem a funkcí a zaokrouhlený dolů tak, aby příslušný kongruální doplněk pokud se týče jeho dvě třetiny nebo jedna třetina byly dělitelný dvanácti.

(2) Tento příjem stanoví se vždy na 5 let (lustrum) napřed, podle průměru posledních tří let lustru předcházejících. První pětiletí počne běžeti ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Ryzí příjem duchovního stanoví se na základě fassé, pro jejíž úpravu a příslušné další řízení jsou rozhodnými předpisy dosud platné s těmito úchyly:

a) Výnos nemovitostí (mimo farní budovu) započítává se výnosem skutečným, který zjišťují politické úřady I. stolice. Zevrubnější předpisy určí se vládním nařízením.

b) Dávky placené u příležitosti úředních výkonů duchovních se paušalisují pro každou duchovní správu částkou 0.50 Kč za každého příslušníka dotyčného vyznání podle posledního úředního sčítání lidu a do fassovního příjmu jednotlivých duchovních započítávají se kvotou na percipienta připadající. Duchovním ustanoveným u duchovní správy, která na počátku lustra měla podle posledního úředního sčítání lidu více než 12.000 příslušníků dotyčného vyznání, započítávají se uvedené dávky průměrem skutečného výnosu posledních tří let lustru předcházejících, který se zjišťuje příznáním percipienta.

c) Daň důchodová (z příjmu), 6%ní pensijní příspěvek a poplatkový paušál nejsou položkami odpočítatelnými.

d) Posavadní paušál za úřední pobozy (koně) odečítá se částkou 1000 Kč.

§ 4.

(1) Ustanovení §§ 1—3 platí také pro výměru platů a odpočivných a zaopatřovacích požitků představených kněžských seminářů, členů kapitol a kapitolních vikaristů (kapitolních kaplanů, na Slovensku chorových kaplanů) a konsistorních úředníků, pokud jsou duchovními, jakož i při vyšší statutární administrativě kongruálních církví a náboženských společností zaměstnaných duchovních úředníků, pokud jde o místa systemisovaná se souhlasem státní správy kultové.

(2) Platnost ustanovení článku I. a III. zákona ze dne 18. března 1920, čís. 189 Sb. z. a n., rozšiřuje se i na profesory theologických učilišť diecesních na Slovensku a Podkarpatské Rusi, pokud jde o místa systemisovaná se souhlasem státní správy kultové.

§ 5.

(1) Církvím a náboženským společnostem zákonně uznaným před účinností tohoto zákona, avšak nekongruálním, náleží na doplnění platů a odpočivných a zaopatřovacích požitků jejich duchovenstva, činného ve veřejné duchovní správě na místech, systemisovaných se souhlasem státní správy kultové, paušální dotace ze státních prostředků, kterážto zásadní nárok uplatniti jest u ministerstva školství a národní osvěty zvláštním podáním do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona.

(2) Tato dotace, která se stanoví vždy na pět let (lustrum) předem podle průměru posledních tří let lustru předcházejících, pro první lustrum 1926—1930 však podle roku 1926, a která jest splatná ve čtvrtletních předem jdoucích lhůtách, má se k souhrnu veškerých kongruových doplňků a odpočivných a zaopatřovacích platů všemu kongruálnímu duchovenstvu ze státní pokladny skutečně vyplacených, zmenšenému o celkovou sumu zaplaceného pensijního příspěvku, o vlastní příjmy Náboženské Matice, o úhrnou sumu výchovného jakož i vdovských a sirotčích zaopatřovacích platů tak, jako počet příslušníků jednotlivých církví a náboženských společností nekongruálních k úhrnnému počtu příslušníků všech církví a náboženských společností kongruálních dohromady, jak se příslušná čísla jeví podle výsledků posledního úředního sčítání lidu.

(3) K dotaci (odst. 1. a 2.) poskytně se ještě další obnos v takové výši, aby dotyčná nekongruální církve nebo náboženská společnost mohla svým duchovním (odst. 1.) vyplatiti

výchovné, jakož i vdovské a sirotčí zaopatřovací platy a to za stejných podmínek, jako kdyby byli duchovními kongruálními (§§ 1 a 2).

§ 6.

Všeliká právní ustanovení o kongruie se zrušují, pokud odporují tomuto zákonu. Zároveň se zrušují všechny posavadní předpisy o poplatcích štolových, o odměnách a jiných plattech, poskytovaných posavadními zákony kongruovými ještě vedle kongruy, o rodinných přídavecích, o separaci plodin uprázdněných nižších beneficií, pokud se týkají součinnosti administrativních úřadů při separaci a účasti náboženských fondů na výnosu zmíněných beneficií, jakož i § 5 zákona ze dne 20. května 1874, čís. 68 ř. z., pokud vyžaduje průkazu o pohotovosti hmotných prostředků k vydržování duchovního správce.

§ 7.

Pokud tento zákon neobsahuje ustanovení nutných k jeho provedení, buďtež vydána nařízení.

§ 8.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926. Provede jej ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí a ministrem vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Krčmář v. r.

123.

Vyhláška ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti ze dne 30. června 1926

o rozšíření působnosti smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o právní pomoci ve věcech občanských na území Severního Irska.

Vláda Jeho Britského Veličenstva oznámila podle čl. 14, odst. 2., smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Británie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o právní pomoci ve věcech občanských, č. 70 Sb. z. a n. z r. 1926, že si přeje rozšířiti působnost této smlouvy na území Severního Irska.

Dožádání o doručení soudních a mimosoudních spisů a o výkon právní pomoci ve věcech občanských určená pro Severní Irsko jest podle citované smlouvy řídití na Registrátora Nejvyššího Soudu pro Severní Irsko (The Registrar of the Supreme Court of Northern Ireland). Smluvní ustanovení o jazykové úpravě dožádání zůstávají nezměněně v platnosti i ohledně dožádání určených pro Severní Irsko.

Rozšíření působnosti citované smlouvy na Severní Irsko stalo se účinným dne 29. června 1926.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Haussmann v. r.

124.

Zákon ze dne 1. července 1926,

kterým se účinnost zákona ze dne 4. července 1923, č. 151 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 2. července 1924, č. 163 Sb. z. a n., o poplatkových a dalších daňových úlevách při splynutí (fusi) nebo při přeměně právního útvaru podniků veřejně účtujících a společností s ručením obmezeným, dále při přeměně pravovárečných měšťanstev ve společnosti akciové prodlužuje a doplňuje ustanoveními o společnostech komanditních a okresních hospodářských záložnách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ustanovení zákona č. 151/1923 Sb. z. a n., ve znění zákona č. 163/1924 Sb. z. a n., pokud jejich účinnost se končí dnem 31. prosince 1925, platí nadále jen v těch případech, kde do konce prosince 1926 bude u příslušného správního úřadu podána žádost za definitivní povolení ke zřízení nové akciové společnosti nebo za schválení zvýšení akciového kapitálu pro fusi; v případech, kdy ku provedení transakcí není třeba schválení státní správou, budou ustanovení řečeného zákona platiti, bude-li v uvedené lhůtě u příslušného úřadu podána žádost za zápis útvaru nového, nebo, není-li ho třeba, oznámení o likvidaci útvaru splynuvšího. Ustanovení uvedeného zákona, týkající se přeměny elektrárenské nebo družstevní společnosti s ručením obmezeným ve společenstvo platí nadále, když do konce prosince 1926 bude podána žádost za poznámku